

ת"פ 40748/02/16 - תביעות צפת נגד עלא פרחא

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 40748-02-16 תביעות צפת נ' פרחא

בפני
בעניין: כבוד השופט רות שפילברג כהן
תביעות צפת

המאשימה

נגד

עלא פרחא

הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. ביום 20/12/16 הורשע הנאשם על סמך הודאתו בעבירת **החזקת אגרופן** - לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

העבירה בוצעה ביום 27/5/15 סמוך לשעה 18:30, כך שבמהלך חיפוש ברכבו של הנאשם, בקרבת המועצה המקומית בוקעאטא, נמצא כי הוא החזיק אגרופן בסך השמשה של הנהג, ולא הוכיח כי החזיקו למטרה כשרה.

הצדדים הסכימו כי בטרם הטיעונים לעונש, יערך לגבי הנאשם תסקיר שירות המבחן וכי הטיעונים לעונש יהיו "פתוחים".

תסקיר שירות המבחן

2. על פי התסקיר מיום 5/4/17, הנאשם רווק בן 26 שנים, סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה, ולומד קורסים אקדמיים באוניברסיטת חיפה בתחום המוזיקה. הנאשם עבד במגוון עבודות במהלך חייו ושיתף כי הוא מתנדב בעמותת "נוער מוסיקלי בישראל", כך על פי התסקיר, ומשתתף בתזמורת הערבית-יהודית כנגן. כיום עובד הנאשם במסגרייה בעוספיא, מקום מגוריו.

הנאשם מסר כי הוא נמצא בתהליך קבלת אזרחות ישראלית ומעוניין להתנדב בשירות הלאומי או במג"ב.

הנאשם הציג בפני שרות המבחן מסמכים רפואיים על אשפוזו במחלקה לטיפול נמרץ בעקבות חבלה בצווארו מבעיטת סוס, וציין כי פרנסתו כזמר נפגעה כתוצאה מכך.

הנאשם בן לזוג הורים גרושים מאז היותו בן שנתיים, לו שלוש אחיות ביולוגיות, לאמו שלושה ילדים מנישואיה השניים ולאביו ילדה אחת מנישואיו השניים.

הנאשם תיאר כי אמו עזבה את הבית לאחר שהכירה בן זוג חדש, וכי כיום אינו בקשר איתה בשל תחושות נטישה ואכזבה עמוקות. מסר כי אמו סובלת ממחלת נפש, מטופלת פסיכיאטרית ובעברה אשפוז פסיכיאטרי, מכורה לאלכוהול, בעלת נכות של 100% ולאורך ילדותו התנהלותה הייתה קשה ומורכבת מכדי להכילה ולפני שנה החליט לנתק עמה קשר לאחר שמספר ניסיונות לשקם את הקשר ביניהם נכשלו. עוד תיאר הנאשם כי בילדותו עבד אביו בתל אביב ורוב הזמן התגורר אצל סביו.

עוד על פי התסקיר, לנאשם הרשעה אחת קודמת.

הנאשם קיבל אחריות חלקית על מעשיו וטען כי חברו השאיר את האגרופן ברכבו והוא אפילו לא ידע היכן הוא ממוקם, והוסיף כי הוא לא דוגל באלימות כפתרון ליישוב סכסוכים. הנאשם מסר בדיקת שתן שהעידה על ניקיון מסמים.

שרות המבחן התרשם כי מדובר בנאשם המשתדל לנהל אורח חיים נורמטיבי.

שרות המבחן שהעריך את סיכויי שיקומו של הנאשם מול הסיכון להישנות עבירות על ידו, ציין את התמדתו במסגרות ויכולתו להתמודד בצורה חיובית על אף נסיבות גדילתו הקשות - גירושי הוריו והמורכבות באישיות אמו, סיים את לימודיו והתפרנס באופן עצמאי.

שרות המבחן העריך כי חוויות העבר השפיעו על מצבו הנפשי והרגשי באופן שלילי יחד עם זאת לקח על עצמו תפקידים שלא תאמו את שלביו ההתפתחותיים כמו ניסיון לסייע לאמו בגמילה מאלכוהול.

עוד התרשם שרות המבחן כי הנאשם נמצא בשלב גיבוש זהות וקריירה, לקח אחריות על חייו ובנה יחסים תקינים עם סביבתו. יחד עם זאת התעסק יתר על המידה באופן בו הוא נתפס על ידי סביבתו והתרשמו כי הוא זקוק לתשומת לב ולהערצה.

שרות המבחן העריך כי קיים סיכון נמוך להישנות ביצוע עבירות על ידו שכן מדובר בצעיר שאינו מאופיין בערכים אנטיסוציאליים, אשר ביטא מוטיבציה לשמירה על אורח חיים נורמטיבי.

שרות המבחן לא המליץ על טיפול בעניינו של הנאשם שכן הוא שלל בעייתיות כלשהי בהתנהלותו או בחייו הרגשיים הדורשים התערבות.

בנוסף, הנאשם סירב להצעת שרות המבחן לביצוע של"צ וטען כי עונש זה אינו מגיע לו ועל כן שרות המבחן נמנע ממתן כל המלצה בעניינו.

3. ביום 23/4/17, לבקשת סנגורו של הנאשם, הוריתי לשרות המבחן על הכנת תוכנית של"צ עבור

עמוד 2

הנאשם, לאחר שהצהיר כי הוא מוכן לשתף פעולה.

התסקיר המשלים הוזמן, לבקשתו של הנאשם, ולאחר שהביע בדיון נכונות לבצע של"צ, על מנת לבחון שנית היתכנות של תכנית של"צ.

בתסקיר המשלים מיום 21/5/17 **הנאשם חזר בפני שרות המבחן, על עמדתו לפיה הוא מתנגד לביצוע של"צ**, על כן לא ניתנה המלצה בעניינו.

4. ביום 13/7/17 הוגש תסקיר משלים נוסף של שרות המבחן, ממנו עלה כי הנאשם, הביע, פעם נוספת, **התנגדות לביצוע השל"צ בטענה כי "זה לא מגיע לו"**, ומסר כי ההסכמה שהביע הייתה מילולית בלבד בשל לחץ שהופעל עליו. הסברו להתנגדות לביצוע השל"צ הוא מצוקה כלכלית.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 7/6/17 טענו הצדדים לעונש.

5. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה עמד על חומרת העבירה של החזקת אגרופן ועל הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצועה, וטען כי מתחם העונש ההולם בעבירה זו הוא בין 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועד שנת מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הסכים להערת בית המשפט לפיה אגרופן הוא כלי פחות מסוכן מסכין אך טען כי סכין יכול לשמש למטרות אחרות בלתי אלימות, לעומת אגרופן שייעודו היחידי הנו למטרה אלימה. ב"כ המאשימה לא הסכים להסתפק בשל"צ בעניינו של הנאשם וציין כי הנאשם התנגד לכך פעמיים בפני שרות המבחן והוא הסכים רק לאחר פנייה של בית המשפט במהלך הטיעונים לעונש.

ב"כ המאשימה ביקש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

6. טיעוני ב"כ הנאשם

ביקש מבית המשפט להורות לשרות המבחן להציע תוכנית של"צ בהיקף של 60 שעות.

ב"כ הנאשם טען כי כתב האישום לא ציין כוונה של הנאשם לפגוע באדם, ולא התלוותה לעבירה זו עבירה נוספת, לפיכך נטען כי הפגיעה בערכים המוגנים הייתה מינורית.

ב"כ הנאשם ביקש להטיל עליו עונש מאסר על תנאי והפנה לפסיקה בעניין.

ב"כ הנאשם הרחיב בנוגע לנסיבותיו האישיות של הנאשם וביקש להעדיף בעניינו את הפן השיקומי.

דברי הנאשם

הנאשם, בניגוד לעמדתו בפני שרות המבחן, הביע הסכמה לבצע של"צ והצטרף לדברי עורך דינו.

דין והכרעה

7. תיקון 113 לחוק העונשין קובע את העיקרון המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשלושה פרמטרים: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים שנפגעו

8. רבות נכתב על הצורך להילחם בתופעה ההולכת ומתפשטת של החזקת סכין או אגרופן ברשות הרבים, על מנת להקטין את הסיכוי של שליפת הסכין או האגרופן לצורך שימוש לא כשר.

הערך החברתי המוגן באמצעות האיסור על החזקת אגרופן או סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו של נאשם, אשר לא הוכיח כי החזיקם למטרה כשרה, הוא הערך של הגנה על שלמות גופו של האדם, תחושת הביטחון האישי, ויכולתו לנהל חיים שלווים ללא חשש מפרצי אלימות כלפיו.

הדברים נכונים גם לגבי אגרופן, שהינו כלי התקפה יעודי שמטרתו לפגוע באחר ולגרום לחבלות ולפציעות.

תכלית האיסור היא במניעת הסיכון והנזק המוחשי אשר עלול להיגרם כתוצאה משימוש פסול בסכין או באגרופן, ובמיגור התופעה השלילית הנפוצה של "תרבות הסכינאות".

לעניין זה ראו את רע"פ 7484/08 פלוני נגד מדינת ישראל (22.12.09):

"יש להסכים גם עם טענת המשיבה לפיה פגיעה בערך המוגן הטמון בעבירה בדבר החזקת סכין, עשויה להתרחש לא רק כאשר נעשה בסכין שימוש פסול, אלא גם מעצם החזקתה בכל מקום שאינו ביתו או חצריו של אדם. האיסור הפלילי על החזקת סכין (והוא הדין לגבי אגרופן הנזכר אף הוא בסעיף 186(א)) ברשות הרבים, נועד

להתמודד כאמור עם תופעת ריבוי הסכינים ולהקטין את הסיכוי לשליפתה של הסכין מכיסיו של בעליה לצורך שימוש פסול ופוגעני בה. גם אם החזקת הסכין כשלעצמה אין בה כדי ליצור פוטנציאל לתגרה אלימה, משעה שפוטנציאל שכזה התעורר, נוכחותה של הסכין בזירת האירוע עשויה לתרום להתלקחות הרוחות ולהשתלבות מצד האוחז בסכין. אכן, החזקת הסכין במקום בו קיים פוטנציאל לאלימות מעצימה את ההסתברות להתפרצות האלימות."

וכן את ע"פ 2047/07 מלסה הנוק נגד מדינת ישראל (14.05.07):

"כבר נשתפך דיו רב ונשתברו קולמוסים ומקלדות בפסקי הדין של בית משפט זה ובתי המשפט האחרים לעניין 'תת-תרבות-הסכין'. לפנינו היה אדם יוצא לרחוב ובידו או בכיסו ארנקו, מטפחתו ועטו. היום רבים היוצאים לרחוב וסכין בידם, או איש סכינינו על ירכו, לאו דווקא כדי לקלף מפירות הארץ, ואך יוצאים פלוני משלוותם, ברב או במעט, תישלף הסכין; וסגולתה הטבועה של זו, שהיא עלולה לשפיכות דמים, וכדברי חכמים ש'הברזל מקצר ימיו של אדם' (ילקוט שמעוני, פרשת יתרו)"

לא ניתן לחלוק על כך כי האגרופן הוא כלי תקיפה וברובם המוחלט של המקרים, מטרת החזקתו היא שימוש פסול ואלים.

9. בעפ"ג 20223-10-14 מדינת ישראל נגד אימן תקרורי (09.02.15), הרשיע בית המשפט המחוזי משיב שהינו צעיר חיובי ונעדר עבר פלילי, שהחזיק בדלת תא הנהג ברכבו אגרופן מתכת, לאחר שבית משפט השלום נמנע מהרשעתו, בציינו את הדברים הבאים:

"כפי שצוין גם בית משפט קמא וצוין כל שופט שעסק אי פעם בסוגיה זו, הכלל הוא כי עבירה שבוצעה הרשעה בצידה ורק לעתים נדירות וחריגות יטה בית משפט ממושכלת יסוד זו. איננו סבורים כי זהו המקרה. הדגש מושם על אופיו של "המכשיר" האסור שמדובר בו. אין כל סיבה שבעולם שאדם יחזיק באגרופן. כאשר מדובר בסכין מועלה לא אחת הטיעון כי ניתן לעשות בו שימוש גם למטרות שאינן פסולות. כאשר מדובר באגרופן אפילו אמירה זו אינה נכונה. אגרופן נועד אך ורק לשימוש אסור ולא היתה כל סיבה שהמשיב יחזיק אותו ברכבו. הטיעון כי המשיב קנה את המכשיר באקראי וללא תשומת לב למהותו, היא טענה שספק אם ניתן לקבלה. מכל מקום, המשיב הודה בהחזקת אגרופן למטרה לא כשרה ובכך סוף פסוק לסוגיה זו. אגרופן הוא כלי משחית מדרגה ראשונה, הנזק הגלום בשימוש בו איננו טעון הבהרה והתמונה המצויה בתיק מדברת בעד עצמה."

ברע"פ 1949/15 אימן תקרורי נגד מדינת ישראל (02.04.15), שהוגש על ההחלטה הנ"ל של ביהמ"ש המחוזי חזר בית המשפט העליון על הקביעה כי עצם החזקת האגרופן היא למטרה לא כשרה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

10. כאמור, הנאשם החזיק ברכבו אגרופן שהוחבא בסכך השמשה של הנהג. העבירה בוצעה על ידו וחלקו בביצועה הוא משמעותי ובלעדי, על אף הטענה שהעלה בפני שרות המבחן לפיה חברו הוא שהשאיר את האגרופן ברכב והוא לא ידע היכן נמצא בתוך הרכב. טענתו זו של הנאשם יש בה כדי להעיד על ליקוי בקבלת האחריות על ידו.

לגבי פוטנציאל הנזק ששימוש באגרופן יכול לגרום, התייחסתי לעיל, אך אציין כי איני שוללת את טענת הסנגור לפיה יש משום חומרה יתרה בהחזקת סכין דווקא, על פני החזקתו של אגרופן, לנוכח פגיעה פוטנציאלית קטלנית יותר באמצעות הסכין, מאשר זו שבאגרופן.

יחד עם זאת, פגיעתו של כלי משחית זה עלולה אף היא להיות קשה, גם אם אין סבירות זהה לגרום בכלי זה פגיעה חודרנית, כמו בסכין.

מדיניות הענישה

11. בתי המשפט עסקו לא אחת בעבירת החזקת סכין או אגרופן למטרה לא כשרה ועמדו על הצורך להחמיר בענישה, לעניין זה ראו את רע"פ 5127/09 **דוד יפקח נגד מדינת ישראל (19.06.09)**:

"בשנים האחרונות אנו נתקלים בתופעה קשה, כאשר אנשים היוצאים לבילוי לילי נושאים עמם כלי משחית. תופעה זו לא פסחה גם על בני הנוער, ואת מחירה שילמו קורבנות לא מעטים בחייהם, ואחרים נושאים את צלקותיה על גופם. עם כך אין להשלים, ואחת הדרכים לסלק תופעה זו מחיינו, היא החמרה בענישה שנהגה עד כה."

12. מעיון בפסיקה שניתנה בגין החזקת אגרופן למטרה לא כשרה, עולה כי בתי המשפט הטילו ענישה מגוונת, החל מביצוע עבודות של"צ ועד מאסר קצר בפועל, לרבות בדרך של עבודות שרות, בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

א. רע"פ 1490/12 **יוסף אבו גוש נגד מדינת ישראל (15.07.12)**, נגד המבקש, נעדר עבר פלילי, הוגש כתב אישום שייחס לו עבירה של החזקת אגרופן. בית המשפט השלום החליט להימנע מהרשעתו והטיל עליו ביצוע 180 שעות של"צ. המדינה ערערה על גמר הדין לבית המשפט המחוזי, אשר הרשיע את המשיב והותיר את עונש השל"צ על כנו.

ב. רע"פ 1949/15 **אימן תקרורי נגד מדינת ישראל (02.04.15)**, נגד המבקש הוגש כתב אישום שייחס לו עבירת החזקת אגרופן. בית המשפט השלום הטיל עליו 180 שעות של"צ ללא הרשעה והתחייבות כספית. בית המשפט המחוזי הרשיע את המבקש והותיר את יתר רכיבי גזר

הדין על כנם.

ג. ע"פ (נצרת) 8001-09-15 **גאל שיטריט נגד מדינת ישראל (24.11.15)**, המערער, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת אגרופן במקומות שונים ברכבו. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר על תנאי, של"צ בהיקף של 60 שעות והתחייבות. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה לאחר שחזר בו ממנו.

ד. ת"פ (נצרת) 7904-08-09 **מדינת ישראל נגד אברהמים חמזה (02.11.10)**, בית המשפט גזר על נאשם כבן 20, נעדר עבר פלילי, 8 חודשי מאסר על תנאי והתחייבות בגין החזקת אגרופן למטרה לא כשרה ברכבו.

ה. ת"פ (נצרת) 35674-05-12 **מדינת ישראל נגד לואי רואשדה (01.06.14)**, הנאשם, יליד 1991, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בהחזקת אגרופן שלא כדין. הצדדים הגיעו להסדר לעניין העונש, בית המשפט קיבל את ההסדר וגזר עליו חודשיים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שרות, 4 חודשי מאסר על תנאי וחתימה על התחייבות.

13. בתי המשפט נקטו במדיניות ענישה דומה הן בעבירה של החזקת סכין והן בעבירה של החזקת אגרופן, וגם המחוקק לא ערך אבחנה בין הכלים עת הכניסם תחת אותו סעיף וקבע עונש זהה בגין החזקת כל אחד מהם. לעניין זה ראו את מדיניות הענישה בעבירות החזקת סכין.

א. רע"פ 2932/08 **מוחמד מרגאן נגד מדינת ישראל (12.06.08)**, המבקש הודה והורשע בעבירת החזקת סכין. המבקש החזיק סכין בכיכר בית העלמין בכרמיאל ולא הצליח להוכיח כי החזיקה למטרה כשרה. בית המשפט השלום גזר עליו חודשיים מאסר בפועל ו- 7 חודשי מאסר על תנאי. ערעורו לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון, נדחו.

ב. רע"פ 9400/08 **מועתז מוחמד מועטי נגד מדינת ישראל (20.11.08)**, נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש, נעדר עבר פלילי, שהודה והורשע בעבירת החזקת סכין ונדון לחודשיים מאסר בפועל ושבעה חודשי מאסר על תנאי.

ג. רע"פ 4079/10 **אימן ג'בשה נגד מדינת ישראל (23.08.10)**, המבקש הודה והורשע בעבירה של החזקת סכין שהוסלקה בחגורתו. בית המשפט השלום הטיל עליו ביצוע 180 שעות של"צ ללא הרשעה. ערעור המדינה למחוזי התקבל והמבקש הורשע אך העונש הותר על כנו.

ד. רע"פ 4200/12 **אחמד אבו זניד נגד מדינת ישראל (27.06.12)**, המבקש, ללא עבר

פלילי, הודה והורשע בכך שהחזיק סכין בחגורתו. בית המשפט השלום נמנע מהרשעתו והטיל עליו ביצוע 180 שעות של"צ. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המשיבה, הרשיע את המבקש והותיר את עונש השל"צ על כנו.

ה. רע"פ 2968/12 **כאיד אליז נגד מדינת ישראל (06.05.12)**, בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של מבקש על גזר דינו של בית משפט מחוזי, בו הוחלט להותיר על כנה הרשעתו של המבקש בעבירה של החזקת סכין במגן השמש של רכבו וגזר עליו עונש של 160 שעות של"צ.

ו. ע"פ (חיפה) 31988-06-10 **ישראל גטהון נגד מדינת ישראל (28.10.10)**, המערער, צעיר בן פחות מ-20 שנה בעת ביצוע העבירות ונעדר עבר פלילי, הודה והורשע בהחזקת סכין למטרה לא כשרה. המערער נתפס בעמדת הבידוק בכניסה למועדון כשהוא מחזיק בכיסו סכין מתקבעת. בית המשפט השלום גזר עליו 5 חודשי מאסר בפועל ו-5 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי נתן למערער הזדמנות על מנת לבחון את האפשרות שירצה את מאסרו בדרך של עבודות שרות אך הוא לא התייצב בפני הממונה ועל כן ערעורו נדחה.

ז. עפ"ג (מרכז) 9095-02-11 **תמים מסארוה בן מוחמד נגד מדינת ישראל (17.05.11)**, המערער, בעל עבר פלילי, הודה והורשע בעבירת החזקת סכין. בית המשפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי וקנס.

ח. ע"פ (חיפה) 8267-08-11 **סאלח סואעד נ' מדינת ישראל (07.09.11)**, נדחה ערעור מערער, ללא עבר פלילי, על חומרת העונש, מאסר של חודשיים לריצוי בפועל ו-6 חודשי מאסר על תנאי, לאחר שהורשע על סמך הודאתו בעבירה של החזקת סכין על גופו בהיותו בקניון.

ט. ע"פ (ירושלים) 31937-01-13 **סלמאן אלבנא נגד מדינת ישראל (04.08.13)**, המערער הורשע, לאחר ניהול הוכחות בעבירת החזקת סכין שלא למטרה כשרה. בית המשפט גזר עליו 40 ימי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של המערער במובן זה ש-40 ימי המאסר ירוצו בדרך של עבודות שרות.

14. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירת החזקת אגרופן בנסיבותיו של המקרה, הוא בין מבחן, של"צ וענישה מותנית ועד 4 חודשי מאסר בפועל.

15. עיינתי גם בפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם בעבירות החזקת סכין, שם הוטלו עונשי מאסר על תנאי לתקופות שונות, ומצאתי כי היא תואמת את מתחם העונש אותו קבעתי לעיל.

גזירת עונשו של הנאשם

16. בגזירת עונשו של הנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40א לחוק העונשין, ובלבד שהעונש שייקבע לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

הנאשם, צעיר, בעל הרשעה אחת קודמת בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, הרשעה משנת 2014, בגינה הוטל עליו מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי. הנאשם הודה בביצוע העבירה וחסך מזמנו של בית המשפט.

על אף הודאתו, הנאשם קיבל אחריות חלקית על מעשיו, שעה שטען כי אינו בעל האגרופן וכי הוא הושאר ברכבו על ידי חברו.

אציין, כי כתב האישום לא מפרט כוונה של הנאשם להשתמש באגרופן בצורה כלשהי ולעבירת ההחזקה לא התלוותה עבירה נוספת כלשהי.

גישתו של הנאשם לעבירה אופיינה בתרעומת על כך שהנאשם, וניכר כי הוא רואה עצמו קורבן מכך שמטריחים אותו להליך פלילי זה.

על אף נתוניו החיוביים באופן כללי, ולמרות שהוא מתיר רושם כללי של צעיר נורמטיבי, לא ניתן להתעלם מגישתו הבלתי מותאמת להליך, וניכר כי הוא חולק על הלגיטימיות שבאכיפת החוק, ולא מגלה הבנה בסיסית לגבי השלילה שבהתנהגותו בכך שהתנייד עם אגרופן ברכב.

במטרה להקל עמו, ולהימנע מלגזור עליו מאסר, נתבקשו לגבי הנאשם תסקירים משלימים, אשר הציעו לו במפורש להתמסר לעונש של"צ בלתי מכביד.

הנאשם, בגישה עקבית, לא הביע הסכמה לבצע של"צ, למרות שבין תסקיר אחד למשנהו, הוסבר לו בבית המשפט, ועל ידי בא כוחו, משמעותו של ההליך.

כעת אין לגבי הנאשם המלצה לשל"צ, ולפיכך אין בידי לקבל את הצהרתו הרפה בטיעונים לעונש כי הוא מוכן בכל זאת, על אף סירובים עיקשים, לבצע של"צ.

לנוכח היעדר המלצה לשל"צ, עמדת המאשימה לפיה התבקשתי לגזור על הנאשם עונש של עבודות שרות, הנה עמדה סבירה.

אף על פי כן, החלטתי להימנע מהטלת מאסר בפועל, שכן עברו כשנתיים מאז ביצוע העבירה על ידי הנאשם, בשנת 2015, בלא שהסתבך מאז בעבירה נוספת, ולאור האמור בתסקיר.

החלטתי בנוסף להטיל על הנאשם קנס כספי מכביד יחסית, שיאזן, במידת מה, את העונש הקל שהוטל עליו.

סוף דבר

17. לאור כל האמור, אני קובעת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 4 חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום עבירת החזקת סכין או אגרופן.

ב. קנס על סך 3,000 ₪ או 12 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון עד ליום 1/9/17, ובכל 1 לחודש שלאחריו ועד לתשלום מלא בפועל. אי תשלום באחד המועדים, יעמיד את מלוא הסכום לפירעון מיידי.

ג. חתימה על התחייבות על סך 2,000 ₪, להימנע במהלך תקופה של 3 שנים מהיום, מלעבור עבירת החזקת סכין או אגרופן. במידה ולא יחתום על ההתחייבות כאמור תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם למשך יומיים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ו תמוז תשע"ז, 20 יולי 2017, במעמד הנוכחים.